

[Johan Asmussen.]

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger, men kan ikke helt lade være med at referere til mine udtalelser ved første behandling, hvori jeg bl. a. opfordrede udvalget til at fremskaffe en række oplysninger, som jeg fandt man ved et alvorligt arbejde med en sådan traktat burde fremskaffe. Jeg tror, det ville have været nyttigt, om man i højere grad havde søgt de pågældende oplysninger skaffet frem.

Jeg skal imidlertid ikke komme med flere bemærkninger om dette; men i tilslutning til det vil jeg gentage min opfordring til, at man for fremtiden i hvert tilfælde også ledsager traktatbestemmelser med kommenterende motivbemærkninger på lignende måde, som man gør ved lovparagraffer. Jeg tror, det vil være rigtigt og nyttigt at komme ind på et sådant system i fremtiden. Jeg har en lille fornemmelse af, at udviklingen vil bære derhen.

Med disse ord kan jeg på de uafhængiges vegne anbefale forslaget til vedtagelse.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Jeg vil gerne takke udvalget for dets enstemmige indstilling.

I anledning af de bemærkninger, det ærede medlem hr. Johan Asmussen gjorde under første behandling, vil jeg gerne sige et par ord. En række af det ærede medlems spørgsmål og de spørgsmål, som udvalgsmedlemmerne har stillet, er blevet besvaret i folketingsudvalget. Jeg ser, at udvalget ikke har optrykt spørgsmål og svar i betænkningen, men jeg nærer ikke tvivl om, at det ærede medlem ved henvendelse til sekretariatet vil kunne få et eksemplar og dermed gøre sig bekendt med de spørgsmål, der er stillet, og de svar, der er givet.

Det ærede medlem gjorde derudover ved første behandling nogle mere generelle bemærkninger vedrørende fremsættelsen af forslag til ratifikation af denne og andre traktater. Så vidt jeg kan se, samlede det ærede medlems bemærkninger sig i hovedsagen om 3 spørgsmål.

Det første var spørgsmålet om at underrette folketinget i større omfang end hidtil på sagens forberedende stadier. Det ærede medlem henviste her til forfatningskommissionsbetænkningens ord om disse problemer. Dertil vil jeg gerne sige, at det er min op-

fattelse, at det næppe, sådan som folketingets arbejdsform er, vil være muligt i større omfang at gøre folketinget delagtig i de indledende, forberedende faser, det forberedende arbejde ved en traktats tilblivelse. Vi holder folketinget løbende orienteret i det udenrigspolitiske nævn, også om de forberedende arbejder vedrørende vigtigere internationale traktater og drøftelser af vigtigere internationale spørgsmål. Normalt må proceduren være den.

Vi har i enkelte tilfælde valgt en anden fremgangsmåde. Jeg kan i den forbindelse minde om, at vi har nedsat et særligt markedsudvalg — hvor, så vidt jeg ved, i øvrigt det ærede medlems parti også er repræsenteret på en af suppleantpladserne med adgang til at deltage i møderne — for at holde folketingets partier orienteret om udviklingen inden for de europæiske markedsdannelse. I det store og hele mener jeg, at denne fremgangsmåde må være tilfredsstillende.

Specielt med hensyn til denne traktat er der jo det særlige forhold, at den er udarbejdet af Europarådet, og i drøftelserne i Europarådet har også det danske folketing været repræsenteret. Det må efter min opfattelse primært være de pågældende repræsentanter for folketinget, der har til opgave at redegøre for deres respektive partigrupper for de drøftelser, der finder sted i Europarådet, og altså derigennem forberede de respektive partigrupper på de spørgsmål, der kan komme til behandling her i folketinget. Nu kan det ærede medlem sige, at det er jo ikke en underretning af folketinget. Jeg vil dog henlede opmærksomheden på, at i henhold til folketingets forretningsorden er der, så vidt jeg ved, mulighed for, at de danske Europarådsrepræsentanter kan afgive en årlig beretning til folketinget, hvori man redegør for arbejdet i Europarådet.

Om en sådan beretning vil kunne blive så fyldig, at den kommer til at indeholde tilfredsstillende oplysninger om det forberedende arbejde vedrørende forskellige traktatudkast, er måske nok et andet spørgsmål og måske nok lidt tvivlsomt. Jeg mener dog, at normalt vil den fremgangsmåde, vi anvender ved at meddele nødvendige forberedende standpunkter, materialer o. s. v. til det udenrigspolitiske nævn, even-